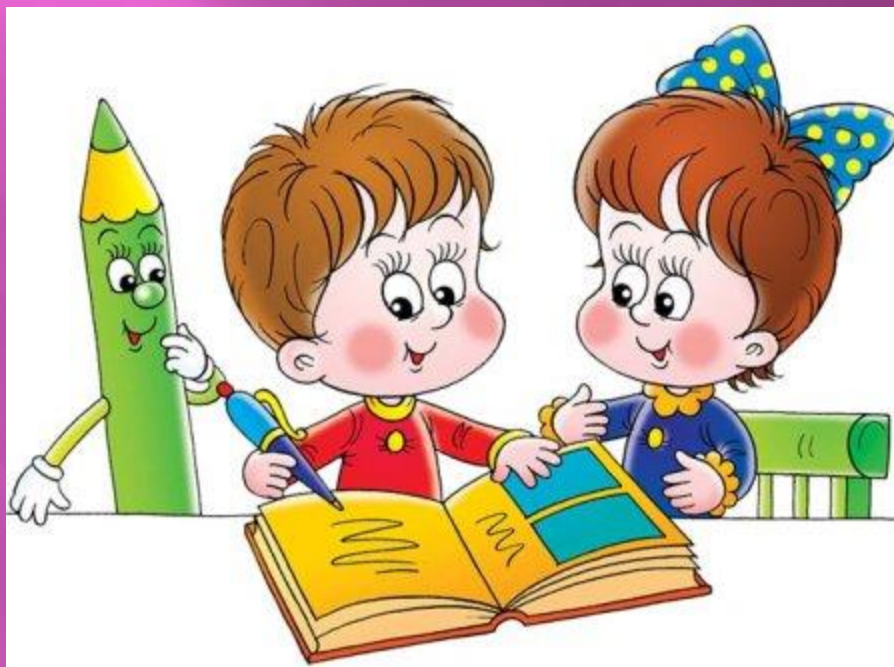

САВЕТИ ЗА РОДИТЕЉЕ ЂАКА ПРВАКА

Полазак у први разред је велика промена и један од најважнијих догађаја, како за дете тако и за родитеље.

Адаптација детета на школу зависи од става родитеља према школи и начина на који су припремили дете за школу

Под припремом се никако не подразумева савладаност вештине читања и писања. Читање и писање нису мерило припремљености за школу нити се проверавају прилоком психолошког тестирања.

Децу треба научити да читају и пишу само уколико сама показују интересовање за то.

Припрема за школу подразумева све оно што сте радили са децом од њиховог рођења па до поласка у школу, начин на који сте их васпитавали и задовољавали њихове потребе и интересовања

Препоруке за успешну припремљеност за школу:

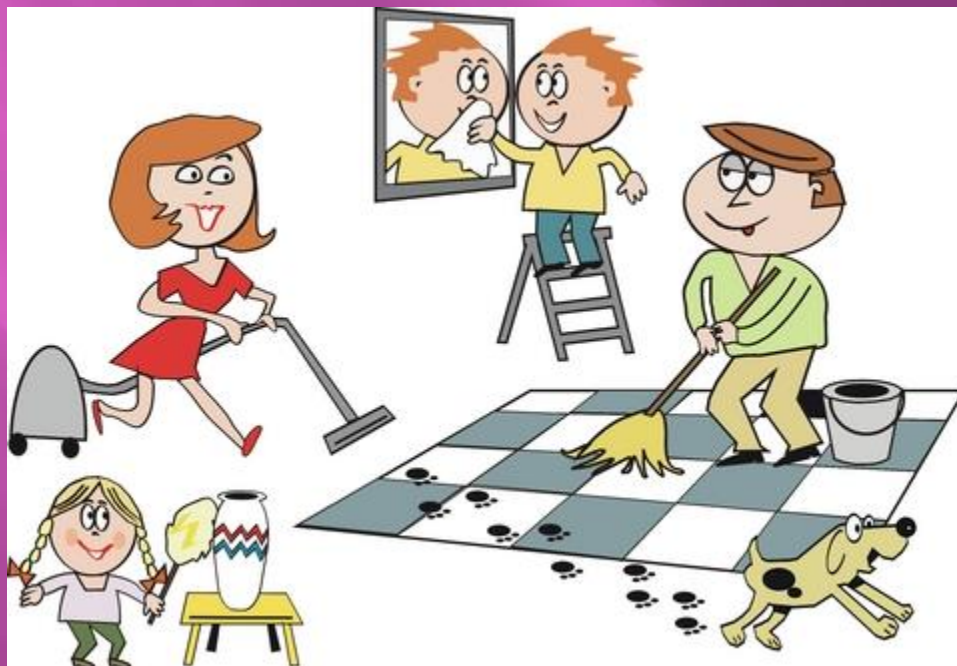
- Искористите сваки заједнички тренутак да дете сазна нешто ново, да га подстакнете да размишља, закључује, да слободно пита.
- Слушајте дете, шта вам говори и како размишља, јер ћете га тако најбоље упознати и пратити његов развој

- Одвојите време које ћете заједно квалитетно проводити. Покушајте да му омогућите да стиче нова искуства и учи о свету (одлазак на излете, у позориште, музеје,биоскоп,..)

- Будите доследни према детету у извршавању његових обавеза(стварање радних навика) и подстичите дете да самостално поспрема своје играчке, храни се, облачи, спрема своје ствари. Ако неке активности радите уместо деце она брзо губе интересовање за њих.

- Када према детету имате захтев да нешто уради објасните му зашто то од њега тражите
- Важно је успостављање јасних граница, правила не треба да буду ни превише ригидна али ни превише флексибилна

- Омогућите детету да у неким ситуацијама учи на својим грешкама јер дете које је превише заштићено развија ниско самопоштовање и зависност у односу на родитеље.
- Важно је што више хвалити дете али бити реалан у процени њихових способности и могућности.

- Треба избегавати критике и казне којима се продубљује осећај несигурности и страх од могућих грешака.
- Никада не критикујте дете већ само његово понашање (Дакле, детету не треба рећи: "Глуп си, неспособан, никад ништа неће бити од тебе", већ "Ово ниси добро урадио. Овде си погрешно, хајде да то поправимо").

Важно је научити дете како да реагује у опасним ситуацијама (кога да позове, коме да се обрати за помоћ) када је уплашен, сам, али без застрашивања. Дете треба да буде способно да води бригу о својој хигијени, да се самостално облачи и води рачуна о својим стварима, да узме једноставан оброк, да зна основне податке о себи и породици, закључа и откључа врата, научи када и како може да користи телефон и др.

-Научите дете основним информацијама које ће му бити потребне (адреса, број телефона, пут до школе..)

- Пошто у школи мора да се прилагоди правилима понашања и рада : да пази на часу, не устаје и не шета без одобрења и одложи неке своје тренутне потребе, родитељ ће најбоље кроз игру помоћи будућем прваку да одговори овим новим захтевима.

- Неке од игара које могу помоћи у развоју пажње код деце су: прецртавање различитих облика, бојење у бојанкама, проналажење скривених ликова и тражење сличности и разлика на сликама, слагалице, вежбе разврставања (коцки, помагање у разврставању посуђа код куће, новчића по вредности, куглица по боји и величини, прављење огрлица по одређеном редоследу, игре картама, скупљање каменчића)

- задаци опажања (визуелно или слушно; нпр. дати детету неколико минута да посматра неку слику и после поставити питања у вези са истом, препознавање различитих звукова), вежбе комбиновања (уметање речи, допуњавање речи, погађање животиња према делимичним описима..), мали мисаони задаци (нпр. постави сто за пет особа- шта ти све треба?, шта све треба да припремиш ако хоћеш да пошаљеш писмо?).

- Такође кроз различите игре развија се и способност логичког мишљења и закључивања (дидактичке игре, игре маште и улога...).
- Различите друштвене игре и игре са правилима уче дете да учествује у игри поштујући њена правила и сарађујући са другима, подноси неуспех и радује се успеху када је у групи што је важно са аспекта развоја социјалне зрелости.

Припрема за писање

Писање је сложена психофизичка и моторичка активност и вештина која је важно средство изражавања и комуникације. Писање захтева мисаону активност анализе и синтезе, уопштавање али и статичко оптерећење и мирно држање при самом писању.

Психомоторна спремност за писање зависи од нивоа развијености координације покрета, посебно координације око-рука, развијености мишљења, опажања, пажње. За овладавање писањем потребно је да деца имају добро развијене мишиће шаке, тзв. фину моторику.

Фина моторика се развија кроз цртање, бојење, разне игре које укључују везивање пертли, закопчавање дугмића, низање перли, употребу маказа, пластелин, глину, оригами, танграм, ређање слагалица и коцки, шивење и везење пластичним иглама, завртања шrafoва, боцкалице и сл. Важна припрема је и упућивање на коришћење папира од горе на доле и са лева на десно као и довршавање цртежа.

Успешно савладавање почетног описмењавања подразумева савладан базични ниво разумевања језика, учествовање у комуникацији, способност детета да изнесе своје мишљење, да преприча кратку причу или догађај. Важно је да је дете изложено читању- да му се читају приче, бајке и заједнички разговара о прочитаном. Читајте детету али не предуго (до 20 мин).

Значајни предуслови овладавања писменошћу су : свест о гласовној структури речи (способност анализе и синтезе гласова), свест о речима као деловима реченице која има значење и свест о адекватности послате поруке у комуникацији, уочавање првог и задњег гласа у речи, уочавање риме итд. Зато је битно користити игре са гласовима и речима као што су све игре типа нађи реч, на слово на слово, бројање гласова у речи, именовање или налажење ствари која има дугачко или кратко име, именовање објекта из неке категорије који има кратко или дугачко име (нпр. малу животињу са дугачким именом..), игре спаривања речи које се римују итд.

Надам се да ћемо се видети на тестирању за полазак у школу. Уколико имате недоумице везане за полазак у школу или вам је потребна нека врста психолошке помоћи и подршке можете ме контактирати путем е-mail адресе: anablpsiholog@gmail.com

Желим вам пуно здравља и радости!

Ана Басарић Лучић,
психолог и психотерапеут